

13

**Assetjament entre
iguals en l'àmbit esportiu:
prevenció, detecció i
intervenció comunitària**

MARTA ESCODA TROBAT



Marta Escoda Trobat

Badalona (Barcelona), 1973. Llicenciada en Pedagogia per la UIB. Actualment, és coordinadora de centres socioeducatius d'execució de mesures de Justícia Juvenil de la Direcció General d'Infància, Joventut i Famílies de la Conselleria d'Afers Socials i Esports i professora del Curs oficial de formació pedagògica i didàctica equivalent de la UIB. Està especialitzada en convivència escolar, resolució de conflictes i inclusió social. És membre col·laboradora del grup d'investigació GIFES. Té experiència en l'àmbit social i educatiu. Ha treballat com a educadora i pedagoga del centre socioeducatiu Es Pinaret, com a orientadora de centres de primària i secundària i com a professora associada a la UIB, també ha estat coordinadora del programa Alter, directora de l'Institut per a la Convivència i l'Èxit Escolar i Cap de Servei d'Atenció a la Diversitat. És membre de l'Associació de Justícia i Pràctica Restaurativa de les Illes Balears i del Comitè d'Experts de Bullying de la Fundació F.C. Barcelona. És coautora del Protocol d'actuació davant el bullying a l'esport de la Fundació Barça.

Resum

L'assetjament entre iguals (o bullying) fa referència a conductes agressives que s'esdevenen de forma reiterada entre infants i joves i que produeixen greus conseqüències a tots els integrants, especialment als qui en són les víctimes. Aquest fenomen ha estat molt analitzat i tractat en l'àmbit escolar.

Malgrat tot, l'assetjament entre iguals no tan sols es produeix en l'àmbit escolar, atès que les activitats extraescolars, esportives, culturals o d'oci i temps lliure no estan lliures d'aquestes agressions. Tot i les grans virtuts que s'atribueixen a les activitats esportives formatives de grup pels valors que fomenten, com l'esforç, la feina en equip, la solidaritat, l'empatia, la diversió..., aquests valors sovint perden força en alguns àmbits, com, per exemple, el futbol, perquè també s'hi manifesten actituds i estereotips que fomenten entorns en què es cultiva la violència en la pitjor de les seves formes.

La necessitat de fer una societat que no permeti que els infants creixin en entorns violents ha estat el detonant del fet que alguns clubs esportius s'hagin posat a treballar per prevenir aquestes conductes agressives i situacions de maltractament. Així, en aquest article s'exposen les primeres iniciatives de què disposam a les Illes Balears i l'Estat espanyol sobre bones pràctiques per prevenir el maltractament infantil, en general, i l'assetjament entre iguals en l'àmbit esportiu, en particular, a partir de la implicació dels joves mateixos i de la comunitat.

Paraules clau: Assetjament entre iguals / Bullying / Maltractament infantil / Esport / Protecció a la infància

Resumen

El acoso entre iguales (o bullying) hace referencia a conductas agresivas que se dan de forma reiterada entre niños y jóvenes y que producen graves consecuencias a todos los integrantes, especialmente a quienes son víctimas. Este fenómeno ha sido muy analizado en el ámbito escolar.

Sin embargo, el acoso entre iguales, no solo se produce en el ámbito escolar, ya que las actividades extraescolares, deportivas, culturales o de ocio y tiempo libre no están libres de estas agresiones. A pesar de las grandes virtudes que se atribuyen a las actividades deportivas grupales por los valores que fomentan, como el esfuerzo, el trabajo en equipo, la solidaridad, la empatía, la diversión..., estos valores a menudo pierden fuerza en ámbitos como el fútbol porque también se manifiestan actitudes y estereotipos que fomentan entornos en los que se cultiva la violencia en la peor de sus formas.

La necesidad de hacer una sociedad que no permita que los niños crezcan en entornos violentos ha sido el detonante de que algunos clubes deportivos se hayan puesto a trabajar para prevenir estas conductas agresivas. Así, en el presente artículo se exponen las primeras iniciativas de que disponemos en las Illes Balears y en España sobre buenas prácticas para prevenir el maltrato infantil, en general, y el acoso entre iguales en el ámbito deportivo, en particular, a partir de la implicación de los propios jóvenes y de la comunidad.

Palabras clave: Acoso entre iguales / Bullying / Maltrato infantil / Deporte / Protección a la infancia

1. Introducció

La Llei orgànica 8/2021, de 4 de juny, de protecció integral a la infància i l'adolescència davant la violència, incorpora l'obligació que les entitats que duen a terme activitats esportives de forma habitual apliquin protocols d'actuació en relació amb la protecció de les persones menors d'edat.

Una de les situacions que s'ha de protegir en la infància és l'assetjament entre iguals –anomenat bullying per la majoria de la comunitat internacional–, que és una forma de violència i una vulneració dels drets dels infants i joves que té conseqüències greus en les seves vides, tant en el present com en el seu desenvolupament futur. En els darrers temps, l'assetjament entre iguals es considera una problemàtica amb importants efectes negatius en la salut mental.

Els estudis demostren que l'assetjament entre iguals es produeix a tots els espais on es relacionen els infants i adolescents i, per tant, s'esdevé també de manera freqüent en l'àmbit extraescolar, com pot ser l'entorn esportiu. Tot i això, també sabem que l'assetjament entre iguals és evitable i prevenible, però requereix una resposta multidisciplinària que compti amb la implicació i la col·laboració del grup d'iguals i del conjunt de la societat.

Per parlar d'assetjament entre iguals en l'àmbit esportiu, hem de fer referència a l'àmbit escolar, ja que la investigació i la preocupació respecte al bullying va començar a l'escola. Aquest article s'inicia, doncs, amb la contextualització d'aquest maltractament en l'àmbit escolar, en el qual es basen la majoria d'estudis i d'iniciati-

ves duites a terme. Així, es fa una descripció teòrica d'aquest fenomen, que ha tingut un creixement exponencial sobretot durant el segle XXI.

D'altra banda, en els darrers temps, les Illes Balears disposen en l'àmbit esportiu formatiu destinat als més joves de les primeres iniciatives per fer front al maltractament i a l'assetjament entre iguals. El CE Es Pla, que integra esportistes de tres pobles del Pla de Mallorca, ha presentat el mes de juny del 2022 el Protocol de prevenció i actuació de l'assetjament entre iguals en l'àmbit esportiu a les localitats de Porreres, Montuïri i Vilafranca, a iniciativa del CE Es Pla, un protocol en la línia del Protocol d'actuació davant el bullying en l'esport presentat dies abans per la Fundació FC Barcelona. L'Athletic Club de Bilbao ha posat en marxa el programa ATERPE i la figura del responsable de protecció de la infància. L'Administració, a través de la Direcció General d'Esports, ha impulsat iniciatives per fomentar els valors en l'esport. En aquesta línia, el Pollença i Port FC també ha posat en marxa una iniciativa formativa de prevenció del maltractament infantil mitjançant la formació dels entrenadors per part dels policies tutors.

Aquestes iniciatives parteixen del foment del compromís i la participació de la comunitat com un element clau en la prevenció i la resolució tant de les diferents situacions de violència com de l'assetjament entre iguals. Són propostes que demostren la implicació d'alguns clubs esportius en la construcció d'una societat més cohesionada, més justa, i en què l'esport pugui ser un espai segur per a tots els infants i adolescents.

2. Contextualització de l'assetjament entre iguals a l'escola

La investigació sobre assetjament entre iguals ha anat evolucionant des dels primers estudis elaborats als països nòrdics els anys setanta, uns estudis centrats en la descripció d'aquest fenomen escolar en què sobretot s'anализava el perfil dels menors víctimes i agressors. El primer congrés internacional sobre bullying es va organitzar a Stavanger, Noruega, el 1987 (Roland i Munthe, 1989). A partir d'aquell moment comença un augment de la recerca en l'àmbit internacional en què ja es detallen aspectes específics del bullying amb anàlisis que tenen una mirada més educativa i sociològica (Escoda, 2016).

Dan Olweus (1994) defineix el bullying com una «conducta de persecució física i/o psicològica que practica un o una menor d'edat contra un altre o una altra, la qual escull com a víctima de repetits atacs». Aquesta acció, negativa i intencionada, situa la víctima en una posició de la qual difícilment pot sortir-se'n pels seus propis mitjans. Les primeres investigacions d'Olweus estimen que el 15 % de l'alumnat de les escoles de primària i secundària tenen problemes d'assetjament, el 9 % com a víctimes, el 7 % com a agressors i l'1,6 % com a víctimes i agressors (Orte i March, 1996). Tot i això, les dades sobre la incidència de l'assetjament entre iguals varien segons l'estudi (UNESCO, 2018).

Qualsevol situació de maltractament afecta totes les persones implicades, sobretot qui el pateix, però també afecta qui el provoca i fins i tot qui l'observa. Actualment, l'assetjament entre iguals es considera una

problemàtica social que afecta tot el món i que té conseqüències negatives importants en la salut mental (UNESCO, 2018).

Per identificar qualsevol situació d'assetjament entre iguals és necessari saber diferenciar tres conceptes: conflicte, agressió i maltractament. El conflicte és inherent a la vida mateixa i, malgrat que té una connotació negativa, té una funció molt positiva i necessària per madurar i créixer. En situacions de convivència, i més si hi ha competitivitat, com en l'esport, es generen conflictes que els i les esportistes han d'aprendre a gestionar de forma pacífica. Quan el conflicte no es resol proactivament, hi pot haver situacions de violència, que poden ser puntuals (agressió) o reiterades (maltractament). Per tant, s'ha de saber diferenciar el que és una agressió –conducta nociva cap a una altra persona (o grup) feta amb la intenció de fer mal– i maltractament –reiteració de conductes agressives o abusives que poden dur a la victimització de qui les rep. L'assetjament entre iguals és una de les diferents situacions de maltractament que podem trobar i, com tots els maltractaments, té conseqüències molt negatives (Fundació FC Barcelona, 2022).

La Comunitat Autònoma de les Illes Balears disposa des del 2016 del Protocol de prevenció, detecció i intervenció en l'assetjament escolar als centres educatius, que s'ha anat revisant i actualitzant anualment per tal que els centres docents puguin implantar mesures davant aquest maltractament. Com s'especifica en la memòria del curs 2020-2021 de l'Institut per a la Convivència i l'Èxit Escolar, el percentatge de sol·licituds

d'assessorament sobre assetjament presentades a aquest Institut per part dels centres es redueix any rere any des que es disposa del protocol perquè «els centres estan sensibilitzats i formats per fer-hi front d'una manera restaurativa». «La mirada dels centres respecte als indicadors de possibles assetjaments i l'ús del protocol d'assetjament, així com la recerca d'estratègies de prevenció, detecció, identificació, gestió i resolució dels conflictes, és cada vegada més present» (Institut per a la Convivència i l'Èxit Escolar, 2022).

Així, l'avaluació de la convivència escolar en l'educació secundària obligatòria duita a terme a les Illes Balears (Govern de les Illes Balears, 2019) comprovà un reducció molt significativa de l'assetjament escolar en comparació amb les dades de l'avaluació feta el 2010. La prevalença de víctimes d'assetjament escolar baixà un 32,2 % i la de l'alumnat que agredeix disminuí un 45,7 %. Un dels principals arguments que expliquen aquesta reducció és l'aplicació del Protocol de prevenció, detecció i intervenció de l'assetjament escolar als centres educatius de les Illes Balears, que, a més, compta amb la implicació dels diferents sectors de la comunitat educativa i amb un pla de formació adreçat sobretot al professorat.

3. L'assetjament entre iguals en l'àmbit esportiu

L'assetjament que es produeix en l'àmbit esportiu comparteix elements amb l'assetjament escolar, tot i que també presenta algunes diferències: l'assistència a l'escola és diària i obligatòria; en canvi, la presència al club

esportiu sol ser voluntària i de menor periodicitat; la funció i el rol dels responsables també és diferent, i l'entorn escolar sol ser més estructurat i un lloc on els aspectes relacionals i l'educació emocional reben un tractament prioritari. De tota manera, l'enfocament de la intervenció és similar.

3.1. Característiques de l'assetjament en l'àmbit esportiu

L'assetjament entre iguals, com s'ha dit, és i ha estat un fenomen molt explorat en l'entorn escolar en les darreres dècades; tot i això, no n'hi ha gairebé estudis en l'àmbit esportiu.

La Fundació FC Barcelona és una de les entitats que ha investigat el bullying en l'esport. L'estudi Bullying i ciberbullying al futbol formatiu a Catalunya (2019) indica que el 9 % dels esportistes entre 6 i 12 anys són víctimes de bullying en el futbol.

Els centres docents de les Illes Balears, per exemple, tenen més capacitat de prevenció i actuació que els responsables de les entitats esportives, d'extraescolars o d'oci i temps lliure, ja que les escoles disposen d'un protocol i de formació al respecte.

La Fundació FC Barcelona també ha elaborat el Protocol d'actuació davant el bullying a l'esport, en el qual es considera l'assetjament entre iguals en l'àmbit esportiu com «qualsevol conducta d'agressió física, verbal o d'exclusió social, reiterada en el temps i efectuada per un, una o diversos membres d'un equip (o entitat esportiva) envers un altre company o companya, que es troba en una situació de major indefensió». Les formes en què es pot manifestar l'assetjament entre iguals poden ser

directes o indirectes. En l'actuació directa, la conducta agressiva és visible per part de la víctima, i en l'actuació indirecta, l'agressió no és visible per part de la víctima, però en pateix les conseqüències.

L'assetjament es pot manifestar amb diferents conductes:

- Maltractament físic: empentes, cops, coces, pilotades...
- Maltractament verbal: insults, malnoms que no agraden...
- Maltractament sexual: insinuacions sexuals, tocaments en zones íntimes, violació...
- Exclusió social: no passar la pilota constantment, deixar de costat...
- Maltractament psicològic: desvalorar, humiliar, mostrar els defectes en públic...
- Ciberassetjament: El ciberassetjament (ciberbullying) comparteix amb l'assetjament entre iguals algunes de les característiques indicades, com la repetició, la intencionalitat i el desequilibri de poder. A més, s'hi ha d'afegir l'anonimat i la difusió que proporcionen les xarxes. Així, la repetició en el ciberassetjament ja es produeix amb una sola acció, atès el gran abast i la capacitat de difusió que implica. També hem de recordar que el rastre o la petjada digital no s'esborren de la xarxa i persegueixen la víctima durant tota la vida (Fundació FC Barcelona, 2022).

Hi ha quatre elements imprescindibles perquè es produeixi assetjament entre iguals:

- Desequilibri de poder entre la persona que agredeix i la víctima. No es tracta d'un conflicte entre iguals

i, per tant, hi ha una situació de domini-submissió.

- Reiteració de les conductes, que poden parèixer innocents, però que són nocives pel caràcter persistent que presenten.
- Intencionalitat. No és un fet causal o fortuït. Hi ha una voluntat de causar mal a la víctima o a les víctimes.
- Fenomen de grup que no es pot aïllar del context en què es produeix. El grup coneix l'assetjament i el permet.

Alguns infants i adolescents pateixen assetjament a l'escola i a l'espai on practiquen esport, la qual cosa implica una doble victimització. A més, hi ha esports que estimulen més que d'altres el desenvolupament de determinades actituds i qualitats; per això, és fonamental potenciar el paper protector que pot tenir l'esport i tenir en compte que també pot esdevenir un factor de risc.

L'assetjament entre iguals és un fenomen complex, i l'esport pot ser una estratègia eficaç que pot ajudar a combatre'l. Així, és molt important que s'imparteixi formació als responsables d'aquestes entitats i que es creïn protocols comunitaris que facilitin la coordinació de tots els sistemes en què es mouen els infants i joves.

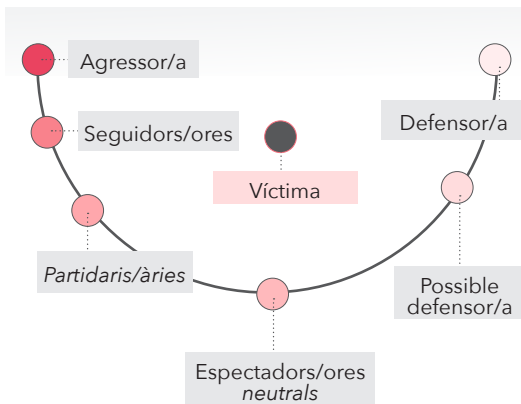
3.2. El grup i la força dels lideratges per fer front a l'assetjament entre iguals

La detecció de l'assetjament entre iguals a vegades no és fàcil. Es construeix a poc a poc i es manté ocult als adults, encara que és ben conegut pels infants i joves. És el que s'anomena la llei del silenci, que fa que la

víctima no comparteixi amb ningú el maltractament que rep i que els qui l'observen tampoc l'ajudin.

Per això, l'assetjament s'alimenta i creix amb el suport del grup, en el qual tothom fa un paper molt important. Per tant, no es pot considerar ni la prevenció ni la intervenció partint només de víctimes i agressors, sinó que s'han de tractar aspectes com els valors del club i aspectes relacionals del grup, perquè és un fenomen grupal que es dona sobretot en grups poc cohesionats i disfuncionals, que estructurin les seves relacions segons una dinàmica de domini-submissió. Un aspecte en el qual en alguns esports, com el futbol, s'ha de posar molta cura.

Figura 1: El cercle de l'assetjament
(adaptat d'Olweus 2001)



En el cercle de l'assetjament es descriuen els diferents rols que poden adoptar els integrants d'un grup en una situació aguda d'assetjament.

Agressor o agressora: Comença l'assetjament i hi pren part activa.

Seguidors o seguidores: No comencen l'assetjament, però hi prenen part activa.

Partidaris o partidàries: No prenen part activa en l'assetjament, però hi donen un suport més o menys obert.

Espectadors o espectadores neutrals: No prenen posició. Consideren que el que succeeix no assumpte seu.

Possible defensor o possible defensora: Pensa que cal ajudar la víctima, però no sap com fer-ho o no ho fa perquè té por.

Defensor o defensora: No li agrada l'assetjament i ajuda la víctima o intenta ajudar-la. Se sap que basta un infant o jove amb el rol de defensor per prevenir i aturar l'assetjament.

Tot i que hi ha estabilitat temporal en alguns rols, aquests poden variar segons les circumstàncies. Així, en un context determinat, un infant en pot agredir un altre, i en una altra situació aquest mateix infant pot ser víctima o defensor, per exemple, dels seus amics, inclús en un espai de temps relativament curt.

Els grups amb esportistes que actuen davant situacions injustes en què hi ha patiment tenen un factor de protecció molt important davant l'assetjament. La implicació dels companys és imprescindible per aturar les conductes agressives i l'assetjament entre iguals; per tant, és necessari que eduquem infants amb lideratges positius perquè acullin les persones nouvingudes, integrin les persones amb dificultats i, si hi ha un conflicte, sàpiguen actuar de forma assertiva intentant resoldre les situacions sense emprar la violència.

Els lideratges també són molt importants. Els entrenadors i entrenadores sovint són joves que també necessiten el suport formatiu dels clubs per fer front a l'assetjament que pot aparèixer en l'àmbit de la pràctica es-

portiva. Ríos i Ventura (2022) han fet un estudi amb 161 entrenadors i entrenadores de diferents modalitats esportives de Catalunya per avaluar els coneixements que tenen sobre l'assetjament entre iguals, així com les estratègies de prevenció que tenen incorporades. En l'estudi s'observa que els entrenadors i entrenadores defineixen de manera poc concreta aspectes clau (repetició, intenció de fer mal i desequilibri de poder). Coneixen estratègies de prevenció relacionades amb el foment d'un clima positiu entre els i les esportistes, però no tenen gaires coneixements relacionats amb l'observació, la sensibilització, la normativa, la comunicació, l'educació emocional i la intervenció davant els conflictes. En conclusió, es detecta que els entrenadors i entrenadores tenen pocs coneixements sobre l'assetjament entre iguals, per la qual cosa es considera imprescindible que rebin una major formació específica sobre aquest fenomen.

Els companys i companyes esportistes i el personal tècnic esportiu tenen una posició privilegiada per detectar de manera precoç situacions incipients d'assetjament i per permetre bons nivells de convivència i respecte mutu. Algunes de les accions que pot dur a terme el personal tècnic esportiu per prevenir situacions d'assetjament són les següents (CE Es Pla, 2022):

- Acollir els nous esportistes.
- Promoure un ambient social de rebuig i de resposta adequada davant qualsevol forma de violència o maltractament: no tolerar comentaris despectius, no usar malnoms, desprestigiar...
- Saber destriar bromes o conflictes puntuals de situacions de maltractament (per exemple, si és una broma, riu tothom).
- Fomentar l'esperit d'equip, l'acceptació de tots els components, el respecte a la diversitat i les característiques individuals.
- Percebre que l'entrenador o l'entrenadora dona una resposta eficaç als conflictes i s'interessa pel benestar del grup.
- Modelar i modular l'expressió emocional, especialment emocions com la ira i la frustració.
- Gestionar la comunicació entre els membres del grup, fer un ús adequat del vocabulari, potenciar el diàleg, l'escolta, les reunions amb jugadors i jugadores...
- Gestionar la comunicació dels grups de Whatsapp de l'equip posant límits a les faltes de respecte i potenciant els valors positius.
- Vetlar per la cohesió grupal i el respecte.
- Seguir un protocol d'actuació en casos d'assetjament entre iguals.

4. Iniciatives d'àmbit nacional i autonòmic per prevenir l'assetjament

Des de l'aprovació de la Llei orgànica 8/2021, les entitats que es dediquen a fer activitats esportives de forma habitual estan obligades a aplicar els protocols d'actuació que adoptin les administracions públiques, així com a implantar un sistema de monitorització per assegurar-ne el compliment en relació amb la protecció de les persones menors d'edat.

Les entitats esportives també han de dur a terme altres funcions dirigides a protegir la infància i l'adoles-

cència: designar la figura del delegat o delegada de protecció, adoptar les mesures necessàries perquè la pràctica de l'esport no sigui un escenari de discriminació, fomentar la participació activa dels infants i adolescents o oferir formació específica per atendre adequadament les diferents aptituds i capacitats dels infants i adolescents amb discapacitat per fomentar i desenvolupar l'esport inclusiu, entre d'altres.

En l'àmbit nacional, s'han establert iniciatives a l'Athletic Club de Bilbao i al FC Barcelona, la primera sobre protecció de la infància i la segona sobre prevenció i intervenció en l'assetjament entre iguals. Respecte a l'àmbit autonòmic, hi ha un impuls de l'Administració respecte a aquest tema, així com iniciatives incipients al CE Es Pla i al Pollença i Port FC.

4.1. Iniciatives d'àmbit nacional

L'Athletic Club de Bilbao compta des del 2019 amb la figura del responsable de protecció a la infància. Aquest ha estat el primer club de primera divisió que ha implantat estratègies dirigides a protegir els menors i a crear espais segurs en els quals els joves futbolistes puguin desenvolupar el seu talent sense riscos. L'entitat aplica el programa ATERPE, que cerca protegir i generar espais segurs per a la infància en les institucions esportives. És un programa que posa les bases per a una política de protecció integral de la infància i que inclou elements de prevenció, formació i protocols d'actuació que tenen com a únic fi el benestar de tots els infants de l'entitat.

Algunes de les accions que duu a terme aquest programa són les següents:

- Formar entrenadors, monitors dels campus d'estiu, professionals del transport, serveis mèdics i personal de la fundació mitjançant el responsable de protecció a la infància.
- Educar en la prevenció de la violència en l'esport amb un postgrau de la Universitat del País Basc, per treballar la convivència en l'àmbit esportiu.
- Col·laborar amb la seva fundació i amb Save The Children per treballar amb infants vulnerables en temps de confinament.
- Col·laborar en el projecte THINK per formar jugadors de Lezama per a la prevenció de la violència.
- Oferir assistència tècnica a entitats, clubs i institucions.

Un altre club de primera divisió que treballa per a la protecció de la infància és el FC Barcelona, que amb el pla estratègic de la Fundació Barça incideix en la prevenció de la violència amb una línia específica contra l'assetjament entre iguals. També aborda la inclusió social dels joves esportistes (refugiats o migrants, benestar pediàtric, diversitat amb la Fundació Barça Genuine) i el reforç i l'accés a l'educació (Masia Solidària i col·laboració amb l'UNICEF).

L'assetjament entre iguals és un dels eixos de feina de la Fundació Barça, que ha elaborat informes i ha posat en marxa eines amb l'objectiu de fer de l'esport un factor protector contra l'assetjament, així com de prevenir, sensibilitzar i generar coneixement sobre aquest tema. Entre les ini-

ciatives més importants sobre assetjament entre iguals hi ha les següents (Fundació FC Barcelona, 2022):

- Investigacions sobre assetjament entre iguals.
- Un programa de prevenció del bullying en l'àmbit escolar que s'ha ofert a les escoles de Catalunya i de les Illes Balears.
- Formació sobre bullying a entitats esportives de Catalunya.
- Presentació del Protocol d'actuació davant el bullying en l'esport.
- Campanyes, congressos, material didàctic i activitats de sensibilització.
- Decàleg d'actuacions per lliurar a la Generalitat de Catalunya, que ha elaborat un consell d'assessors experts en assetjament entre iguals.

4.2. Experiències a les Illes Balears

4.2.1. «Posam valors a l'esport» i altres iniciatives de la Direcció General d'Esports

El programa «Posam valors a l'esport», creat per la Direcció General d'Esports de la Conselleria d'Afers Socials i Esports, ha posat en marxa iniciatives interessants per fomentar els valors positius de l'esport i prevenir els factors de risc que també tenen un impacte en la prevenció de l'assetjament entre iguals.

A més, aquest organisme ha creat la Comissió contra la Violència a l'Esport de les Illes Balears, amb l'objectiu de prevenir qualsevol tipus d'acció o de manifestació de violència, racisme o xenofòbia, o que la pugui generar, en la pràctica d'activitats o competicions esportives en l'àmbit territorial de les Illes Balears.

Mitjançant el programa «Posam valors a l'esport» s'han impulsat campanyes i publicacions, com ara Pautes per millorar la intervenció educativa en esportistes i les seves famílies en edat escolar, amb consells molt adients per promoure l'esport en un entorn saludable. Així mateix, s'han elaborat decàlegs que marquen el compromís dels esportistes, les famílies, els entrenadors i entrenadores i el públic. Els compromisos que proposa per als esportistes són els següents (Direcció General d'Esports, 2022):

- Donar el millor de mi mateix com a persona.
- Gaudir fent esport i cuidar la meua salut.
- Respectar els companys, els adversaris, els entrenadors, els àrbitres i el públic.
- Utilitzar amb seny i cura el material i les instal·lacions esportives.
- Mostrar solidaritat i cooperació amb companys, entrenadors i adversaris.
- Dialogar en qualsevol situació problemàtica i fomentar la resolució de conflictes.
- Fer feina en equip per aconseguir uns resultats millors.
- Tenir tolerància i solidaritat amb les altres persones, acceptar-ne les debilitats i els errors, i ajudar-les quan ho necessitin.
- Acceptar els èxits i els fracassos i aprendre'n al màxim de l'experiència.
- Sacrificar l'interès particular en benefici de l'equip.

4.2.2. Pollença i Port FC i l'Associació Nacional de Polícies Tutors

L'Associació Nacional de Polícies Tutors ha signat un conveni amb el Pollença i Port FC per formar els entrenadors i entrenadores, el personal tècnic i les famílies en aspectes relacionats en la protecció a la infància, i també per millorar la convivència i donar suport al club amb referència als valors i les actituds positives.

L'Associació Nacional de Polícies Tutors representa els policies tutors de les Illes Balears i està formada per policies locals especialitzats i formats en el treball amb menors d'edat, sobretot en l'àmbit escolar, feina que duen a terme de forma conjunta i coordinada amb els professionals de l'àmbit educatiu i social. A més, presten suport a les famílies amb fills i filles menors d'edat. També són presents als espais públics dels municipis i als locals i establiments públics que freqüenten menors d'edat, i actuen en el món virtual, al qual avui en dia la majoria de menors d'edat accedeixen diàriament.

4.2.3. El Club Esportiu Es Pla i el protocol de Porreres, Montuïri i Vilafranca

El maig del 2022, els ajuntaments i centres educatius de Porreres, Vilafranca i Montuïri signaren amb el CE Es Pla el Protocol de prevenció i intervenció de l'assetjament entre iguals a l'àmbit esportiu de les localitats de Porreres, Montuïri i Vilafranca, a iniciativa del CE Es Pla, amb l'objectiu de coordinar actuacions entre les entitats esportives, socials i educatives

per cercar el compromís de millorar l'atenció, la protecció i les relacions dels infants i adolescents.

Els compromisos adquirits per les diferents parts (CE Es Pla, ajuntaments i centres educatius) pretenen fomentar uns valors que a curt i llarg termini tinguin un impacte important en el benestar dels infants i joves. Alguns d'aquests compromisos són els següents:

- Establir un codi de conducta per part del CE Es Pla, que ja està imprès i disponible a les instal·lacions de Ses Forques.
- Designar un delegat o delegada de protecció, a qui les persones menors d'edat poden acudir i que pot comunicar casos de presumptes situacions de violència a la infància o l'adolescència.
- Organitzar diades o jornades festives basades en la convivència i la inclusió.
- Formar entrenadors i entrenadores per part dels policies tutors cada inici de curs sobre els valors en l'esport, el protocol d'assetjament i altres aspectes preventius.
- Informar les famílies del protocol de prevenció i d'intervenció en l'assetjament.
- Coordinar-se en cas de detecció d'un possible cas d'assetjament perquè el protocol s'apliqui en l'àmbit educatiu i se n'avisí els serveis socials.

Cal destacar el compromís de totes les parts de fer activitats de cohesió i convivència entre els infants i de fomentar el valor de l'esport.

També s'ha de remarcar el compromís de les entitats dels tres pobles

per treballar conjuntament: el CE Es Pla, els cinc centres educatius (IES Porreres, CEIP Climent Serra i Serveira, CC Verge de Montis-sion, CEIP Joan Mas i Verd, CEIP Es Cremat) i els tres ajuntaments, governats per partits polítics diferents.

5. Conclusions i discussió

Qualsevol forma de violència o d'assetjament es mantén i creix si les persones que l'observen no fan res per aturar-la. En l'àmbit esportiu hi ha alguns factors que poden potenciar la prevalença de situacions d'assetjament, com ara l'excés de competitivitat, normes poc clares, l'individualisme, l'intervencionisme de les famílies, models agressius entre els adults (personal tècnic esportiu i famílies) o la justificació de la violència. El món del futbol, especialment, és un entorn que pot ser devastador per al creixement dels nostres infants, que aprenen a viure en ambients poc segurs en què està permès insultar, agredir i humiliar de forma habitual sense que ningú no faci res.

La bona notícia és que les conductes agressives es poden esmorteir quan el conjunt de la comunitat rebutja la violència en qualsevol de les seves formes i es potencia l'esport com una eina de promoció del benestar. El respecte per la diferència, el fet de potenciar la inclusió, el rol dels esportistes i del personal tècnic esportiu i el de les famílies són factors protectors que cal potenciar.

Començam a veure algunes iniciatives en els clubs esportius de la nostra comunitat, com la del Club Esportiu Es Pla i la del Pollença i Port FC, que han posat fil a l'agulla, inspirats

també per altres iniciatives de clubs esportius de primera línia, com el FC Barcelona, l'Athletic Club de Bilbao, o de l'Administració, com la Direcció General d'Esports de la Conselleria d'Afers Socials i Esports.

La implicació i el compromís dels esportistes és el primer pas per aconseguir espais protegits lliures de violència. Aquesta implicació s'ha d'acompanyar del compromís del públic i de les famílies, que serà també rellevant en aquesta lluita contra la violència. Finalment, el personal tècnic esportiu (sovint joves) ha de ser el garant del benestar dels infants i adolescents.

Per tant, destacam que el rol dels companys i del personal tècnic esportiu són elements prioritaris per afavorir una bona convivència entre els membres de l'equip i acompanyar de forma educativa en la gestió dels conflictes. Tant els esportistes com el personal tècnic esportiu tenen una posició privilegiada per a la detecció precoç de situacions incipients d'assetjament i, pel que fa als tècnics responsables, per fer plantejaments que permetin assolir bons nivells de convivència i respecte mutu.

Finalment, es fa necessari disposar de protocols comunitaris sobre assetjament entre iguals, motiu pel qual es valora molt positivament la creació del Protocol per la prevenció i la intervenció de l'assetjament entre iguals a l'àmbit esportiu del CE Es Pla, un protocol comunitari que amplia la possibilitat d'actuació en situacions d'assetjament, fins ara centrada només en l'àmbit educatiu.

6. Referències bibliogràfiques

- ATHLETIC CLUB. (2022). Programa ATERPE. <https://www.athletic-club.eus/programa-aterpe>
- CE Es PLA. (2022). Protocol de prevenció i intervenció de l'assetjament entre iguals a l'àmbit esportiu a les localitats de Porreres, Montuïri i Vilafranca.
- DIRECCIÓ GENERAL D'ESPORTS. (2022). Posam valors a l'esport. <http://valorsport.caib.es>
- ESCODA, M. (2016). Dades sobre assetjament escolar. *Anuari de l'educació de les Illes Balears 2016*, 503-520.
- ESCODA, M. (19-20 de setembre de 2019). Impacto del protocolo (restaurativo) prevención, detección e intervención del acoso escolar en los centros educativos de las Illes Balears [Presentació]. I Congreso Internacional de Justicia Restaurativa. Universitat Carlos III de Madrid.
- FUNDACIÓ BARÇA. (2022). <https://fundacion.fcbarcelona.es/inicio>
- FUNDACIÓ BARÇA. (2022). Protocol d'actuació davant el bullying a l'esport. <https://fundacio.fcbarcelona.cat/protocol-d-actuaci%C3%B3-contra-el-bullying>
- GOVERN DE LES ILLES BALEARS. (2019). Estudi sobre la convivència escolar a l'educació secundària obligatòria de les Illes Balears 2017-18. https://www.caib.es/sites/convivexit/ca/normativa_autonomica/
- INSTITUT PER A LA CONVIVÈNCIA I L'ÈXIT ESCOLAR. (2022). Memòria de l'Institut per a la Convivència i l'Èxit Escolar 2020-2021. https://www.caib.es/sites/convivexit/ca/normativa_autonomica/
- ESPANYA, CORTS GENERALS (2021) Llei orgànica 8/2021, 4 de juny, de protecció integral a la infància i l'adolescència davant la violència. Butlletí Oficial de l'Estat, 05-06-2021, 134.
- OLWEUS, D. (1994). Bullying at School: Basic Facts and Effects of a School Based Intervention Program. *The Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 35(7), 1171-1190. <https://doi.org/10.1111/j.1469-7610.1994.tb01229.x>
- ORTE, C.; MARCH, M. X. (1996). El bullying versus el respeto a los derechos de los niños. La escuela como espacio de disociación. *Pedagogia Social*, 14, 47-62.
- RÍOS, X., VENTURA, C. (2022). Bullying in Youth Sport: Knowledge and Prevention Strategies of Coaches. *APUNTS Educación Física y Deportes*, 148, 62-70. [https://doi.org/10.5672/apunts.2014-0983.es.\(2022/2\).148.07](https://doi.org/10.5672/apunts.2014-0983.es.(2022/2).148.07)
- ROLAND, E., MUNTHE, E. (Ed.). (1989). Bullying. An international perspective. Routledge
- UNESCO. (2018). School violence and bullying: Global status and trends, drivers and consequences. https://www.observatoriode-lainfancia.es/ficherosoia/documentos/5805_d_BULLYING_UNESCO.pdf